

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010059
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3522010059.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom Mgr. Martinom Vozárom na hlavnom pojednávaní dňa 22.04.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: F. B., Z.. XX.XX.XXXX V. E., trvale bytom X., t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava v tejto veci,
je vinný, že

v presne nezistenom čase dňa 30.11.2021 v čase asi od 09:30 hod. do 09:35 hod. v obci X. v rodinnom dome č. XXX vulgárne nadával a následne fyzicky napadol matku ich spoločného dieťaťa A. X. tak, že ju chytil rukou pod krk a začal ju škrtiť, a keď sa začala brániť, udrel ju päšťou do oblasti úst a viacerými údermi päšťou ju udrel do nôh, pričom sa jej vyhrážal, že ju zbije, zabije a následne jej uviedol slová „ešte sme neskončili, vidíme sa“, po čom následne poškodená zo strachu telefonicky kontaktovala linku 158,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - násilím na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe prednesov strán na hlavnom pojednávaní a vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav vecí a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavom pojednávaní tak boli vykonané nasledovné dôkazy :

Obžalovaný F. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s poškodenou žili v jednej domácnosti. Ich vzťah charakterizoval ako taliansky. Necíti sa byť vinný. K stíhanému skutku uviedol, že bol vtedy nervózny, padali vulgarizmy a tiež chytil poškodenú za krk a poškodená ho udrela do oka. Tiež poukázal, že už 4. decembra mal od poškodenej list. Tiež za ním chodí na návštevy a sú telefonicky aj písomne v kontakte. K stíhanému útoku dodal, že ju rukou udrel jedenkrát na tvár a udrel ju aj na stehno. Nepamätal sa, či pri konflikte s poškodenou použila aj slová. Tiež uviedol, že pracoval v Rakúsku. Pre svoju malú dcéru kúpil postieľku, kočík. Syn poškodenej ho volá tato. Poškodenú charakterizoval ako prchkú, výbušnú. S poškodenou chodí od októbra 2020. Poukázal, že už v minulosti mali medzi sebou konflikty. Aj verbálne aj fyzické napadnutie. Asi 4-5 krát sa pohádali, ale vyriešilo sa to. Ostali spolu. Zdieľali spolu domácnosť. Potom išiel bývať k svojej mame.

Poškodená A. X. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že 30.11.2021 sa ráno zobudila, lebo malá bola chorá, nemohla dýchať. Bola veľká nervozita. Boli obaja nervózni, nevyspatí a zavtala do obžalovaného a vznikla slovná hádka, urážky. Trochu sa chytili. Obžalovaný ju chytil pod krk a ona ho potom udrela päťou. Obžalovaný jej to vrátil, a to úderom päťou. To bol úder zo vzdialenosti 10-15 cm. Poškodená v tejto súvislosti poukázala, že to nebol úder s rozbehom ako chlapovi. Na základe toho, že ju to bolelo, chytila nervy a vytočila policajtov. Obžalovaný jej na to povedal, že ide preč, že nebude robiť žiadne problémy, tak telefón vypla a on odišiel. Potom obliekla deti, že ide k lekárke, lebo jej volala, že má s malou dcérou prísť pre istotu. Ešte išla do Z. F. Z. V. kúpiť mlieko, a potom išla do Č. k pediatričke a až odtiaľ volala na políciu. Poškodená podotkla, že nevolala hneď, ako sa to stalo, ale až keď si všimla, že má opuch vrchnej pery, teda nevolala preto, že by sa bála, pretože to by hneď zdvihla telefón a volala by policajtov. Policajti jej povedali, aby išla do Č. k obvodnému lekárovi a vypýtala si papier o ošetrení. Podotkla, že čo sa týka vyhrážania, tak sa jej nevyhrážal. Prvýkrát telefón iba vytočila, ale hovor neprebehol. Konflikt s obžalovaným sa stal doma, a to okolo 09.30 hod. Policajtov volala 1,5 hod. potom. Pri konflikte si ponadávali, ale smrťou sa jej nevyhrážal. Pod vyhrážkami rozumie to, že ju zabije, a to nepadlo. Takýto konflikt nebol prvý. Nieže by sa to stávalo často, ale bolo párkrát, že sa pohádali, pošťuchali, ponadávali, padli facky, ona tresla obžalovanému, on jej. Nežijú v spoločnej domácnosti. Obžalovaný býva u svojej mamy v Z. F. Z. V.. Boli v kontakte každý deň. Keď bola príležitosť, prespal u nej. Takto prespal asi 3-4 krát za týždeň. Ich vzťah trvá asi od februára 2021. Asi 3 týždne bývali u jej sestry. V minulosti, keď došlo medzi nimi ku konfliktu, nevolala políciu, lebo nemala obavu. V súvislosti so stíhaným skutkom uviedla, že okrem opuchnutej pery mala pocit, že sa jej kníše zub, ale nevedela uviesť, či to bol tým úderom. Tiež dodala, že ju obžalovaný udrel päťou do stehna. Išla k obvodnému lekárovi MUDr. F.. Obžalovaný sa podieľal na spoločnej domácnosti. Chodil na fušky, aj v Rakúsku robil. Nosil peniaze, aj o malú sa staral, polievky kupoval. Pohandrkovali sa pre hocijakú maličkosť. Za 1,5 roka, čo sú spolu, sa 3-4 krát prefackali.

Z účelom odstránenia rozporu bola obžalovanej prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania zo dňa 01.12.2021, a to v znení „V tom ma chytil pod krk, začal sa mi vyhrážať, že ma zbije, v sebaobrane som ho pošťuchala na ľavé oko a udrela na ľavé líce, vtedy mi povedal, že skapem, že ma zabije.“, na čo poškodená reagovala, že vyhrážky neboli. Keď to bola nahlásiť, policajti jej povedali, že keď povie, že sa prefackali a pohádali, tak ani s tým nič nespraviam, že to spíšu ako priestupok, ako to spísali predtým, keď jej sestra volala. Myslela si, že obžalovaného dajú len do CPZ. Ani vo sne jej nenapadlo, že sa dostanú až na súd. V tých nervoch jej nenapadlo, čo by to takto mohlo byť. V súčasnosti je s obžalovaným zadobre. Telefonujú si, chodí s malou za ním na návštevy, videohovory, píše si listy.

Predtým nevolala na obžalovaného políciu. Toho 13. volala jej sestra. Boli v K., vtedy tam s obžalovaným 3 týždne bývali a pošťuchali sa. Volala sestre, že sa vracia späť do X., že sa povadila s obžalovaným a sestra z toho urobila „haló“ a prišla hneď s policajtmí. Sestra bola vtedy na káve. Sestra ju nepochopila a bola moc aktívna.

30.11. jej len opuchla pera a zo zuby sa jej spustila trochu krvi. 30.11. obžalovanému vykrikla, že ľutuje, že s ním má dcéru. To bol spúšťač. Vynadala mu, že je príbejbný a do kokotov. Dala mu päťou a neskôr ho pošťuchala a potom uderila na oko, kde ho pošťuchala. Podľa poškodenej to bol taký cigánsky vzťah. Aj sa povadili, ponadávali, za 2 hodiny sa milovali. Nikdy sa ho nebála. Policajtom doložila SMS-ky, ktoré sú v spise. Keby sa bojí o život a zdravie, tak hneď s tými SMS-kami letí k policajtom. Tie SMS-ky brala

tak, že obžalovaný si niečo popíše, potom sa oľúkajú. Obžalovaný toho povypráva dosť. To sú tie SMS-ky z 15.09.2021, ktoré vydala policajtom, ale vie, že obžalovaný by to nespravil, iba silácke reči. Keď ho bola udať, tak v nervoch našla tieto SMS a predložila ich. Tie SMS predtým neoznamovala.

V súčasnosti tvorí s obžalovaným pár. Aj v budúcnosti s ním chce byť. Chytila nervy z opuchnutej pery. MUDr. F. jej vypísal krátky papierik. Policajti jej kázali, že sa musí dať ošetriť. Sama od seba by nemala potrebu ísť. Podotkla, že po stíhanom útoku bola v klude, obliekla deti a išla do mesta povybavovať. Nebrala to inak ako predošlé razy, až keď začala opuchať pera.

V minulosti si dali vždy facku, ale teraz to bolo rukou, tými hánkami. Tiež mu nikdy nedala päšťou. Vystrelila ruku a bolo. On jej to vrátil. Hádky ostávali medzi nimi. Nemala dôvod to s niekým rozoberať. Na políciu telefonovala z Čachtíc z parkoviska pred lekárom. Po telefonáte išla k MUDr. F., lebo jej kázali policajti nejakú lekársku správu. Išla s malou k pediatričke a potom jej nakázali prísť policajti, a tak k nim išla.

Ku konfliktu u sestry dodala, že sestra má v K. prenajatý byt, a keď sa narodila malá, vtedy u nej 3 týždne bývali. Vtedy sa pohádali medzi sebou, padali facky, tak potom sestre volala, že odtiaľ odchádza a sestra bola aktívna a prišla s policajtmí a dali obžalovanému blokovú pokutu 30 eur.

Za účelom odstránenia rozporu bola obžalovanej prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania zo dňa 01.12.2021, a to v znení „Po tom som zobrala telefón, vytočila som políciu. On sa zľakol, že nech nevolám, že odíde preč a povedal mi, že za ten monokel sme ešte neskončili, že sa vidíme.“, na čo poškodená reagovala, že to neberie ako vyhrážanie. Uviedla, že obžalovaný ju prosil, aby policajtov nevolala a telefón vypla. Obžalovaný potom potichu odišiel. Ten konflikt sa stal rýchlo. Trval 5 minút, 8 minút maximálne. Bolo okolo 09.30 hod. Tie SMS-ky predkladala 30.11. alebo 01.12.

Znalec PhDr. Michal Chovanec, Ph.D., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zrealizoval klinicko-psychologické vyšetrenie a poškodená s ním spolupracovala. Tiež poukázal, že bol účastný pri vylúčení obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní a dodal, že nechce na svojich záveroch nič meniť a stotožňuje sa so závermi svojho znaleckého posudku.

Podľa znalca schopnosť pamätať a reprodukovať zažité udalosti má poškodená plne zachovaná. Zachovanú má krátkodobú aj dlhodobú pamäť. Fabulácia nebola zistená. Z hodnôt zistených pri vyšetrení osobnosti (hodnoty na str. 12 posudku) sú popísané závery na str. 13 posudku. Poškodenú hodnotil ako nezrelú osobnosť s nízkymi vnútornými zvládacími zdrojmi. Poukázal na dezorganizáciu osobnosti, teda jej rozpadnutie, avšak nie pre psychopatológiu, ale z toho, že je toho veľa a nezvládne to alebo rezignuje. Znalec poukázal na nezrelú a jednoduchú emocionalitu poškodenej a jej afektívnu labilitu a ľahkú podráždivosť spojenú s fluktuáciou emócií. Podľa znalca obžalovaný vo svojej výpovedi poškodenú zjednodušene vystihol. Všeobecná vierohodnosť poškodenej je podľa znalca dobrá a súvisí s pamäťou, pretože nemá dôvod si nepamätať. Nedochoádza ku konfabuláciám ani ku skresleniu prežitého obsahu.

Znalec poukázal, že poškodená vypovedala, že ku konfliktu dochádzalo bežne a tiež poukázal, že poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala, že toto tu ešte nebolo. S tým sa poškodená podľa znalca vyrovnala. Vo vzťahu k špecifickej vierohodnosti znalec odkázal na odpoveď k otázke č. 9, v ktorej je to viac opísané. Podľa znalca došlo medzi jej výpoveďami z 01.12.2021 a 05.01.2022 k vedomému skresľovaniu, preto je špecifická vierohodnosť hodnotená ako výrazne znížená. Po vzhľadnutí výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že zotrváva na závere o zníženej špecifickej vierohodnosti. Podotkol, že poškodená pred súdom vypovedala, že chcú byť spolu, chcú sa vrátiť, na čo bolo poukázané už v odpovedi na otázku 8 na str. 19 posudku a z tejto odpovede vyplýva, že nie je vylúčené opakované správanie a vystupovanie voči sebe. Podľa znalca je psychologický predpoklad, že obžalovaný a poškodená, ktorí potvrdili, že mali talianske manželstvo, takto budú fungovať aj v budúcnosti.

K psychologickému skratovému mechanizmu v odpovedi č. 9 poukázal znalec na negatívne prekvapenie poškodenej a v tejto súvislosti aj znalec poukázal na vyjadrenie poškodenej na hlavnom pojednávaní, že „toto tu ešte nebolo“ a s tým sú spojené negatívne emócie a u poškodenej mohol byť hnev, strach, smútok. Opäť znalec poukázal na emočné hľadisko a nezrelú emocionalitu poškodenej a jednoduché riešenie situácie, zhodnotenú v odpovedi č. 2.

Znalcom v posudku konštatované odvážnejšie vnímanie sveta vyplýva podľa znalca z osobnosti poškodenej, ktorá má väčší individualizmus. Ako pristupuje k svetu, vyplýva aj z myslenia poškodenej. Odvážnejšie vnímanie podľa znalca spočíva v tom, že poškodená dokáže ísť za „hranice“, za ktoré by iný ani nešiel a uviedol príklad, ktorý mu poškodená uviedla pri interview pred vypracovaním posudku, a to, že jej mama nie je stotožnená s partnerom, ale toto konštatovanie nebolo založené len na tejto jednej skutočnosti z interview. Znalec poukázal, že poškodená to takto chce (tohto partnera), tak to bude

mať a vo vzťahu k obžalovanému sa to môže prejaviť tak, že si môže nechať ľúbiť veci, ktoré by si iný nikdy nenechal, napr. to talianske manželstvo. Odvážnejšie vnímanie sveta môže mať vplyv aj na jej vlastné iniciatívne konanie a s tým spojené prekročenie hranice môže byť spojené aj s túžbou po senzácii a objavenie niečoho nového a súvisí to aj s emocionalitou poškodenej, ktorá môže vstupovať a ovplyvňovať myslenie, ale nie patologicky, pretože v rámci psychológie nebola u poškodenej zistená žiadna patológia.

K záveru v otázke č. 9, v ktorej znalec konštatoval, že pri druhej výpovedi uviedla poškodená vedomú a úmyselnú lož, znalec uviedol, že k tomuto záveru dospel z porovnania dvoch výpovedí poškodenej a poukázal na interview s poškodenou, v ktorej mu poškodená uviedla, že obžalovaného má rada, chce s ním byť, aj tak budú spolu. To sú podľa znalca tie diskrepancie medzi prvou a druhou výpoveďou a tieto rozpory ho viedli k tomuto záveru.

Skratový mechanizmus vyplýval zo strachu, ktorý tam nastal. Vzťah medzi konaním z pomsty a uvádzaním skreslených informácií môže byť, aj nemusí byť. Závisí to od kontextu. Človek konajúci z pomsty nemusí uvádzať skreslené informácie. Na otázku o vzťahu medzi konaním z pomsty alebo z hnevu a uvádzaním skreslených osobností znalec uviedol, že ide skôr o otázku, aké emócie sú popri tom, alebo v tom, len to nevedel znalec zodpovedať. Pre neho ako znalca je podstatné, že to zanechalo stopy na psychiku poškodenej ako uvádza v odpovedi na otázku č. 8. V súčasnosti je podľa znalca otáznave, ako bude ich život prebiehať do budúcnosti.

Znalec k svojmu záveru k otázke č. 4 uviedol, že poškodená sa snaží obžalovanému pomôcť, a to v pozitívnom zmysle. Záujem o pomoc obžalovanému z psychologického hľadiska podľa znalca vyplýva z partnerského vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, ktorá má obžalovaného stále rada, majú sa navzájom radi, majú spolu dieťa a finančne jej pomáha. Zatajovanie (disimulačné tendencie) podľa znalca vyplýva z rozdielu medzi prvou a druhou výpoveďou poškodenej.

Zo znaleckého posudku MUDr. Slávkovej Lenerovej vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená duševná porucha (choroba) v pravom slova zmysle. Z vyexplorovaného, z dostupných údajov a po forenznom psychiatrickom vyšetrení znalkyňa u obžalovaného konštatovala rozvinutú závislosť od kanabinoïdov u akcentovanej osobnosti s prevahou disocálnych rysov. Samotná závislosť od kanabinoïdov a ani akcentovaná štruktúra osobnosti nemajú významný vplyv na rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti obžalovaného. Rozpoznávaciu schopnosť boli u obžalovaného v čase skutku plne zachované. Ovládacie schopnosti boli v súvislosti s užívaním kanabisu parciálne, forenzne nevýznamne, nepodstatne znížené, a to výlučne následkom syndrómu vysadenia kanabinoïdov (odvykací stav). U obžalovaného znalkyňa konštatovala sklon závislosti od kanabinoïdov. Osobnosť obžalovaného charakterizovala ako premorbídne inteligentne v norme a v súvislosti s užívaním kanabinoïdov má prvky degradácie. Obžalovaný je emočne oploštenejší, iritabilnejší a sú u neho prítomné charakterové zmeny. Má sklony k agresivite, a to v súvislosti s užívaním psychoaktívnych látok. Nepriaznivé účinky dlhodobého užívania marihuany na svoju osobu mohol podľa znalkyne obžalovaný predvídať a predpokladať. Marihuana má primárne tlmivý, euforizujúci efek. Po jej vyprchaní sa však stupňuje impulzivita a agresivita. Stíhané konanie nebolo chorobne podmienené, ale na cieľ zamerané. Z psychiatrického hľadiska nie je obžalovaný nebezpečný pre spoločnosť. Obžalovaný je podľa znalkyne schopný chápať zmysle trestného konania a je schopný sa v trestnom konaní obhajovať. Užívaním marihuany sa môže prejav agresivity zopakovať. Marihuanu užíva vedome a dobrovoľne. Pozná jej všeobecne nepriaznivé účinky a aj nepriaznivé účinky jej dlhodobého užívania na svoju osobu. Napriek tomu pokračoval v jej užívaní a spúšťačom raptu agresivity v stíhanom konaní bol pravdepodobne craving po marihuane, resp. syndróm vysadenia kanabinoïdov (abstinenčný syndróm), ktorý sa prejavuje príznakmi ako iritabilita, afektívna inkontinencia, impulzivita, agresivita). Znalkyňa navrhla uložiť obžalovaného ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Z elektronickej komunikácie (č.l. 52-53), ktoré poškodená predložila v prípravnom konaní, a ktoré vo svojej výpovedi označila ako SMS-správy, vyplynulo, že ide o komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou, v ktorej obžalovaný poškodenej opakovane vulgárne nadáva (napr. si násilná piča, pojebaná bzdochá, kurva vyjebaná) a vyhráža sa (napr. dám si námahu ísť do X. a prisahám, všetkých vás tam pozabíjam; ťa rozpáram, ty matrac vyjebaný; normálne ťa dám celú napoly; normálne ťa rozpáram; skôr teba ja zabijem; hovorím, že ťa zabijem za to, že nevieš bezo mňa žiť, ty kurva vyjebaná).

Z lekárskej správy MUDr. P. F., vyhotovenej dňa 30.11.2021 o 11.09 hod., vyplynulo, že poškodená bola dnes znova napadnutá partnerom, ktorý ju škrtil a udrhel päšťou do úst. Konštatoval, že poškodená je

orientovaná. Boli zistené poranenia, a to incipientný edém hornej pery, instabilita zuba v hornom zuboradí a izokória. Lekár odporučil stomatologické vyšetrenie a informovať políciu.

Z lekárskej správy MUDr. P. F., vyhotovenej dňa 12.01.2022, vyplynulo, že poškodená bola vyšetrená dňa 30.11.2021 a boli zistené zranenia, a to opuch hornej pery a nestabilita zuba v hornom zuboradí. Zranenia podľa poškodenej vznikli v dôsledku napadnutia partnerom, ktorý ju napadol, škrtil a udel päšťou do úst. Podľa lekára zranenia mohli vzniknúť tak, ako ich poškodená uviedla. Dobu liečenia určil lekár na obdobie od 30.11.2021 do 06.12.2021. Poškodená nebola obmedzená v bežnom spôsobe života. Vzniknuté zranenia sú podľa lekára ľahkým úrazom.

Zo zvukového záznamu (telefonický hovor poškodenej na linku 158) vyplynulo, že by chcela nahlásiť, že asi pred hodinou ju napadol priateľ u nej doma. Nahlasuje to až teraz, lebo má mesačnú dcérku, s ktorou musel ísť k obvodnej lekárke do Č., lebo dcéra má problémy s dýchaním, má nádchu, kašeľ. Poškodená uviedla, že ju udel päšťou na ústa, škrtil ju a v sebaobrane ho uderila päšťou naspäť. Po útoku obliekla malú. Z hovoru tiež vyplynulo, že v čase telefonátu bola v Č.. Poškodená uviedla, že keď sa to stalo, tak už vtedy volala políciu, ale vypla to v tom strese. Jej mama nevedela, že on (obžalovaný) u nej. Na otázku policajta, či už vtedy volala, lebo z jej telefónu nebolo volané, poškodená uviedla, že vtedy volala, asi trikrát to zazvonilo, ale nedošlo k prijatiu hovoru. Volanie vypla, lebo jej on (obžalovaný) povedal, že ide preč a odišiel. Potom doobliekala malú aj malého. Stalo sa to preto, lebo nebol vyspatý a potreboval ísť s malou k lekárke. Poukázala, že to nie je prvýkrát, aj to bolo hlásené. Aj keď bola tehotná, tak bolo napadnutie, ktoré riešila polícia a mal to ako priestupok. Z hovoru vyplynulo, že v čase telefonovania bola v Č. s dcérou na zdravotnom stredisku, pričom volala ešte pred ošetrením dcéry. Uviedla, že má opuchnutú hornú peru a krv jej tiekla zo zubov. Na otázku policajta, či vyhľadá ošetrenie alebo to nebude riešiť, uviedla, že rada by to, že tu má obvodného lekára a pôjde k nemu. Policajt jej oznámil, že ňou nahlásenú udalosť ako aj to, že čaká u lekára, oznámi polícii v Z. F. Z. V., a potom aby sa dostavila na políciu v Z. F. Z. V. to oznámiť. Poškodená uviedla, že on (obžalovaný) odišiel preč, nevie kam išiel, nevie o ňom nič a keď sa vybaví u lekára, tak sa dostaví na políciu. Napokon na základe otázok policajta uviedla svoje meno, že skutok sa stal na adrese X. XXX a útočníkom bol F.Á. B., s ktorým má dcéru, tú malinkú, že nežijú spolu, len k nej chodí a žije u svojej mamy v Z. F. Z. V.. Ona žije v X. u svojej matky. Poukázala, že fyzický útok nebol prvým. Jej mama si neželala, aby k ním chodil a ona ho tajne púšťala. Dodala, že nechcela, aby policajti prišli k nej, lebo by ju hádam matka kvôli nemu aj z domu vyhodila.

V súvislosti s vyššie uvedeným zvukovým záznamom bola oboznámená aj správa OO PZ Nové Mesto nad Váhom č. ORPZ-NM-OPP3-130-003/2022 zo dňa 08.04.2022 (č.l. 262), z ktorej vyplynulo, že na základe žiadosti Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/17/2022 zo dňa 29.03.2022 bola zaslaná nahrávka tiesňového volania PZ 158 zo dňa 30.11.2021 z volajúceho čísla +421 XXXXXXXXXXXX, volajúca A. X..

V súvislosti s vyššie uvedeným zvukovým záznamom boli oboznámené aj pripojené listiny (č.l. 263-264), najmä poznámka k telefonickému hovoru na číslo 158, t. j. písomný prepis hovoru. Z poznámky vyplynulo, že dňa 30.11.2021 o 10.17 hod. bol z telefónneho čísla XXXXXXXXXXXX, ktorého držiteľkou je A. X., uskutočnený hovor na tiesňovú linku 158. K tomuto hovoru bola vytvorená poznámka v znení : „Partner F. B. ju u nej doma na uv. adrese zbil pred hodinou. Volala aj vtedy na 158, pričom však nedošlo k prijatiu hovoru a tak to hlási až teraz. Teraz je na ošetrení u svojho obvodného lekára v Č.. Potom sa dostaví podať oznámenie na OO PZ NM. Vyrozumená, že OO PZ berie jej volanie na vedomie.“ Následne sú v pripojených listinách (č.l. 263-264) uvedené informácie o ďalšom postupe (o predvedení F. B., o začatí trestného stíhania, vznesení obvinenia, jeho vzatí od väzby, a pod.).

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 zo dňa 20.02.2018, právoplatného dňa 20.02.2018, vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona (verbálne vyhrážanie sa svojej matke v období od mesiaca jún 2016 do 23.11.2017) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov s uložením rôznych povinností, vrátane uloženia ochranného protitoxikomanického a psychiatrického liečenia ústavnou formou.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/21/2018 zo dňa 26.06.2018, právoplatného dňa 26.06.2018, vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu

nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona (verbálne vyhrážanie sa svojej matke dňa 16.04.2018) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uznesenia OO PZ Nové Mesto nad Váhom pod ČVS:ORP-341/NM-NM-2021 zo dňa 28.10.2021 vyplynulo, že stíhaný skutok zo dňa 03.08.2021 (spôsobené pomliaždenie hrudníka poškodenej ako dôsledok predchádzajúceho fyzického útoku obžalovaného), pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, a ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, bol postúpený Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odboru všeobecnej a vnútornej správy, na prejednanie priestupku.

Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát priestupkovo sankcionovaný, a to pre priestupky rôzneho druhu (proti majetku, na úseku cestnej dopravy, či proti občianskemu spolunažívaniu), naposledy pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 13.11.2021 (priateľke ublížil na zdraví), pre ktorý mu bola uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30 eur.

Z oboch oboznámených odpisov registra trestov v súhrne vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť, opakovane aj pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, a to v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 a sp. zn. 15T/21/2018. Taktiež mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty, a to napr. v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/21/2018 (pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, ktorý vykonal dňa 16.10.2018) a sp. zn. 2T/52/2018 (pre trestný čin krádeže, ktorý vykonal dňa 29.08.2020) a opakovane mu boli uložené aj ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenia, a to v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 a ochranné protialkoholické liečenie, a to v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/52/2018. Posledné odsúdenie je v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/37/2021, v ktorej mu bol uložený súhrnný trest vo výmere 14 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 36 mesiacov, ktorá plynie od 16.02.2021 do 16.02.2024.

Súd vyhodnotil vyššie uvedené dôkazy vo vzájomnej súvislosti a každý jednotlivu a dospel k záveru, že obžalovaný spáchal stíhanú trestnú činnosť a z jej spáchania je usvedčovaný prvotnou výpoveďou poškodenej z prípravného konania zo dňa 01.12.2021, na ktorú nadväzujú zvukový záznam z telefonického hovoru poškodenej na tiesňovú linku 158, obe oboznámené lekárske správy od MUDr. F., elektronická komunikácia (SMS správy ako ich nazvala poškodená) ako aj výpoveď znalca PhDr. Chovanca Ph.D., ktorý zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a podporne, za účelom charakteristiky osobnosti obžalovaného, nadväzujú závery znaleckého posudku MUDr. Lenerovej a rozhodnutia v predchádzajúcich stíhaných konaniach obžalovaného (napr. oboznámený trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 zo dňa 20.02.2018, trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/21/2018 zo dňa 26.06.2018 či uznesenie OO PZ Nové Mesto nad Váhom pod ČVS:ORP-341/NM-NM-2021 zo dňa 28.10.2021).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a priznal, že medzi ním a poškodenou, došlo dňa 30.11.2021 ku konfliktu. Poukázal, že bol nervózny a padali vulgarity a tiež, že poškodenú chytil za krk a poškodená ho udrela do oka. Tiež dodal, že ju rukou udrel jedenkrát na tvár a udrel ju aj na stehno, avšak poprel, resp. nepamätal si, že by sa jej vyhrážal. Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala rozdielne, než vo svojej prvej výpovedi v prípravnom konaní dňa 01.12.2021. Hoci pred súdom vypovedala zhodne s obžalovaným o konflikte medzi nimi a o fyzických útokoch, keď vypovedala, že ku konfliktu a fyzickému útoku došlo dňa 30.11.2021 okolo 09.30 hod. a trvalo to 5 minút, resp. 8 minút maximálne, avšak poprela, že by sa jej obžalovaný vyhrážal.

Súd tak má z výpovedí obžalovanej a poškodenej preukázané, že dňa 30.11.2021 doobeda, v presne nezistenom čase asi od 09:30 hod. do 09:35 hod., došlo v rodinnom dome na adrese X. Č.. XXX, k verbálnemu konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou s následným fyzickým útokom. Túto skutočnosť nerozporuje obžalovaný ani poškodená a vyplýva aj zo zvukového záznamu z telefonického hovoru poškodenej na tiesňovú linku 158. Z výpovede obžalovaného, poškodenej a predmetného zvukového záznamu na tiesňovú linku 158 tiež v súhrne vyplýva, že obžalovaný a poškodená žijú vo vzťahu druh-družka a majú spoločné dieťa, a to dcéru. Hoci v čase skutku nebývali spolu (každý z nich vtedy býval u

svojich rodičov), poškodená nechávala obžalovaného u nej prespávať a obžalovaný prispieval finančne aj sa o dcéru staral.

Poškodená tak v priebehu trestného konania vypovedala rozdielne o skutočnosti, či sa jej obžalovaný vyhrážal, keďže vo svojej prvotnej výpovedi zo dňa 01.12.2021 vypovedala o fyzickom útoku obžalovaného spojeného s vyhrážkami obžalovaného, že ju zbije, zabije a na hlavnom pojednávaní poprela, že by sa jej obžalovaný vyhrážal. Súd tak vyhodnocoval tento rozpor vo výpovediach poškodenej s ďalšími vykonanými dôkazmi a dospel k záveru, že prvotnú výpoveď poškodenej zo dňa 01.12.2021 považuje za dôveryhodnú, nakoľko ju podporujú aj ostatné vykonané dôkazy, a to na základe nasledujúcich skutočností.

Výpoveď poškodenej pred súdom vyhodnotil súd ako obrannú, s cieľom vyvinúť obžalovaného, keďže poškodená nielenže poprela, že by sa jej obžalovaný vyhrážal zbitím a zabitím, ale zmierňovala aj samotný konflikt medzi ňou a obžalovaným, keďže vznik konfliktu vztiahla na seba. Uviedla, že zavítala do obžalovaného, keď mu vykrikla, že ľutuje, že s ním má dcéru, a tak vznikla slovná hádka, urážky. Poškodená tiež zmierňovala úder päťou od obžalovaného a uviedla, že to bol úder zo vzdialenosti 10-15 cm, a teda podľa poškodenej to nebol úder s rozbehom ako chlapovi. Tiež pred súdom ich vzťah nazvala cigánskym a poukázala, že v minulosti už došlo medzi nimi k hádkam aj si dali facku, a hoci poukázala, že obžalovaný ju dňa 30.11.2021 udrhel rukou, hánkami ako sa poškodená vyjadřila, tak následne opäť zmierňovala túto skutočnosť tým, že poukázala, že jej tiež vystrelila ruka. Vo vzťahu k elektronickej komunikácii od obžalovaného, ktorú predložila v prípravnom konaní, pred súdom opäť zmierňujúc konanie obžalovaného, uviedla, že to brala tak, že obžalovaný si niečo popíše, potom sa oľúka, pretože toho povyráva dosť.

Poškodená tak vo vzťahu k obžalovanému jeho konanie zmierňovala a vo vzťahu k svojej prvotnej výpovedi poukazovala na pôsobenie a ovplyvňovanie políciou, keďže pred súdom uviedla, že policajti jej povedali, aby išla do Čachtíc k obvodnému lekárovi a vypýtala si papier o ošetrení. Podľa poškodenej jej policajti kázali, že sa musí dať ošetriť a sama od seba by nemala potrebu ísť. Tiež pred súdom uviedla, že keď to bola nahlásiť, policajti jej povedali, že keď povie, že sa prefackali a pohádali, tak ani s tým nič nespravia, že to spíšu ako priestupok, ako to spísali predtým, keď jej sestra volala. Napokon na hlavnom pojednávaní poukazovala, že trestné oznámenie podávala z dôvodu, že s odstupom času chytila nervy z opuchnutej pery.

Vyššie poukázané „zmierňovanie“ výpovede poškodenej vo vzťahu k obžalovanému vyplýva z postoja poškodenej, ktorý prezentovala pred súdom, teda že tvorí s obžalovaným pár a aj v budúcnosti s ním chce byť. Tomu zodpovedá aj výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že v minulosti sa pohádali, ale vyriešilo sa to, ostali spolu a poškodená ho vo väzbe navštevuje a sú v písomnom a telefonickom kontakte. V tejto súvislosti je dôvodné poukázať aj na výpoveď znalca PhDr. Chovanca, Ph.D., ktorý pred súdom poukázal, že záujem o pomoc obžalovanému z psychologického hľadiska vyplýva z partnerského vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, pričom poškodená má obžalovaného stále rada, majú sa navzájom radi, majú spolu dieťa a obžalovaný jej finančne pomáha.

Tiež je dôvodné poukázať, že znalec PhDr. Chovanec, Ph.D., konštatoval, že všeobecná vierohodnosť poškodenej, teda jej schopnosť pamätať a reprodukovať zažité udalosti, je zachovaná. Znalec taktiež nezistil u poškodenej sklony ku konfabuláciám, ku skresleniu prežitého obsahu. Možno tak dôvodne vylúčiť akúkoľvek zdravotnú predispozíciu, ktorá by spochybňovala vierohodnosť poškodenej vo vzťahu k jej „usvedčujúcej“ výpovedi zo dňa 01.12.2021. Na základe týchto zistení znalca, vychádzajúc tiež z predchádzajúceho odseku o záujme pomoci obžalovanému, však možno dôvodne konštatovať, že zmena výpovede poškodenej v prospech obžalovaného, ktorá nastala po jej prvotnej „usvedčujúcej“ výpovedi zo dňa 01.12.2021, vyplýva zo skutočnosti, že poškodená chce s obžalovaným naďalej tvoriť pár, a preto sa snaží obžalovaného „vyvinúť“. Snaha poškodenej „vyvinúť“ obžalovaného vyplýva aj zo znalcom konštatovaného odvážnejšieho vnímania sveta poškodenou, ktoré sa prejavuje tým, že poškodená dokáže ísť za „hranice“, za ktoré by iný ani nešiel. Znalec PhDr. Chovanec, Ph.D. tiež poukázal, že schopnosť poškodenej ísť za „hranice“ sa prejavila napr. tým, že hoci matka poškodenej sa nestotožňuje s obžalovaným ako partnerom poškodenej, tak poškodená naďalej udržuje vzťah a s cieľom udržať vzťah je ochotná si nechať ľúbiť veci, ktoré by si iný nikdy nenechal, napr. ten taliansky/cigánsky vzťah, ako ho charakterizovali obžalovaný a poškodená. Uvedené skutočnosti tak vo svojom

súhrne preukazujú, že výpovede poškodenej, vykonané po 01.12.2021, vrátane tej pred súdom, v ktorej zmierňovala konanie obžalovaného, sú ovplyvnené snahou poškodenej pomôcť obžalovanému.

Síce znalec PhDr. Chovanec, Ph.D., v závere svojho znaleckého posudku v odpovedi k otázke č. 9 (v súvislosti so špecifickou vierohodnosťou poškodenej) hodnotil výpovede poškodenej tak, že jej výpoveď zo dňa 01.12.2021 hodnotil ako pravdivú a výpoveď zo dňa 05.01.2022 hodnotil ako lož, na základe čoho konštatoval výrazne zníženú špecifickú vierohodnosť poškodenej a na tomto závere zotrval aj na výsluchu pred súdom, teda prekročil svoje oprávnenie, keďže hodnotenie výpovedí prináleží súdu, avšak táto skutočnosť nespôsobuje procesnú nepoužiteľnosť tohto znaleckého posudku ani výpovede znalca pred súdom ako celku, ale iba jeho parciálnej časti, teda spomínanej jednej vety v odpovedi na otázku č. 9. Súd pri rozhodovaní neprihliadol na vyššie uvedené hodnotenie výpovedí poškodenej znalcom, ale pri rozhodovaní vychádzal okrem iného z ostatného obsahu znaleckého posudku ako aj zo zvyšnej výpovedi znalca, ktorý zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, menovite súd vychádzal z konštatovania znalca, že všeobecná vierohodnosť poškodenej je zachovaná; že neboli zistené sklonky ku konfabuláciám, ku skresleniu prežitého obsahu; ako aj o schopnosti poškodenej ísť za „hranice“, pričom ide o zistenia znalca, ktoré vychádzajú jednak z výsledkov testovania poškodenej znalcom ako aj z interview znalca s poškodenou, ktoré predchádzali vyhotoveniu znaleckého posudku.

Na základe vyššie uvedeného má súd za preukázané, že jej prvotná výpoveď po vznesení obvinenia, teda výpoveď poškodenej zo dňa 01.12.2021, je pravdivá. Výpoveď poškodenej zo dňa 01.12.2021 je zákonná. Predmetná výpoveď bola vykonaná kontradiktórne, keďže obžalovaný, vtedy v procesnom postavení obvineného, bol v rámci svojho výsluchu upovedomený, že sa môže zúčastniť na tomto výsluchu poškodenej, avšak obžalovaný túto možnosť odmietol, čo vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného. Poškodená bola v konaní pred súdom konfrontovaná (za účelom odstránenia rozporov) so spontánnou časťou jej výpovede zo dňa 01.12.2021.

Súd v súvislosti s výpoveďou poškodenej zo dňa 01.12.2021 opäť poukazuje, že znalec PhDr. Chovanec, Ph.D., konštatoval, že všeobecná vierohodnosť poškodenej, teda jej schopnosť pamätať a reprodukovať zažité udalosti, je zachovaná, pričom nezistil u poškodenej sklonky ku konfabuláciám, ku skresleniu prežitého obsahu. Možno tak dôvodne vylúčiť akúkoľvek zdravotnú predispozíciu, ktorá by spochybňovala vierohodnosť poškodenej vo vzťahu k jej „usvedčujúcej“ výpovedi zo dňa 01.12.2021.

Súd považuje výpoveď poškodenej zo dňa 01.12.2021, s ktorou bola poškodená na hlavnom pojednávaní konfrontovaná, a to za účelom odstránenia rozporov, za pravdivú a logickú, nakoľko na ňu nadväzujú aj ďalšie zabezpečené dôkazy, na ktoré súd poukazuje v odôvodnení nižšie. Poškodená na hlavnom pojednávaní zmierňovala priebeh fyzického útoku obžalovaného. Poukázala, že úder, ktorý dostala od obžalovaného, nebol s rozbehom ako chlapovi, resp. opakovane poukázala, že mu to vrátila. Avšak ak by úder od obžalovaného nebol silný, tak potom by nedošlo k poraneniu zubu a pery, na ktoré poukázala nielen poškodená, ale vyplývajú aj z oboznámených lekárskejších správ MUDr. F.. Následne sa poškodená pred súdom snažila vyvinieť obžalovaného tým, že trestné oznámenie podávala až s časovým odstupom, pretože po čase jej napuchla pera a dostala z toho „nervy“, čo malo byť impulzom pre podanie trestného oznámenia, avšak poškodená mala podľa súdu z obžalovaného obavu, pretože políciu (na linku 158) volala ešte v prítomnosti obžalovaného. Hoci vtedy došlo k vypnutiu hovoru, pretože obžalovaný, vidiac, že poškodená vytočila tiesňovú linku, upustil od pokračovania v útokoch a odišiel, je potrebné túto skutočnosť zohľadniť. Práve snaha poškodenej volať na políciu ešte v prítomnosti obžalovaného nielenže prinútila obžalovaného od upustenia od agresívneho konania, ale preukazuje, že poškodená mala už vtedy z obžalovaného strach (obavu). Odchodom obžalovaného od poškodenej došlo k pominutiu bezprostredného ohrozenia poškodenej, a preto súd hodnotí ako logické, že poškodená sa následne primárne sústredila na svoju dcéru, ktorá mala zdravotné problémy, a preto išla s dcérou k lekáre.

Vyššie konštatovanú obavu poškodenej z obžalovaného odôvodňuje podľa súdu aj ďalšia časť výpovede poškodenej zo dňa 01.12.2021, s ktorou bola poškodená taktiež pred súdom konfrontovaná, a to v znení „Po tom som zobrala telefón, vytočila som políciu. On sa zľakol, že nech nevolám, že odíde preč a povedal mi, že za ten monokel sme ešte neskončili, že sa vidíme.“ Obžalovaný sa tak vyhrážal poškodenej aj pri svojom odchode v súvislosti so vzniknutým monoklom v dôsledku obrany poškodenej, avšak poškodená, ako bolo poukázané už vyššie, sa primárne a dôvodne sústredila na to, aby išla s

dcérou k lekárke, a preto nemožno skutočnosť, že políciu kontaktovala až neskôr, pripísať v neprospech výpovede poškodenej zo dňa 01.12.2021.

Taktiež poškodená pred súdom poprela, že by sa jej obžalovaný vyhrážal. Následne za účelom odstránenia rozporov bola konfrontovaná so svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 01.12.2021, v ktorej uviedla: „V tom ma chytil pod krk, začal sa mi vyhrážať, že ma zbije, v sebaobrane som ho poškrabala na ľavé oko a udrela na ľavé líce, vtedy mi povedal, že skapem, že ma zabije.“ Na to poškodená pred súdom reagovala, že vyhrážky neboli a tiež zmierňovala priebeh útokov, keď uviedla, že sa trochu chytily a vznik konfliktu vztiahla poškodená na seba s odôvodnením, že zavŕtala do obžalovaného.

Tiež pred súdom uviedla, že keď bola útok nahlásiť, policajti jej povedali, že keď povie, že sa prefackali a pohádali, tak ani s tým nič nespravia, že to spíšu ako priestupok, ako to spísali predtým, keď jej sestra volala, čím odôvodňovala, prečo vo výpovedi zo dňa 01.12.2021 vypovedala, že sa jej obžalovaný popri fyzickému útoku aj vyhrážal smrťou. Avšak súd uvedené konštatovanie poškodenej považuje za účelovú obranu obžalovaného, na ktorú už bolo v súvislosti s hodnotením záverov znalca PhDr. Chovanca, PhD. poukázané vyššie a ničím nepodložené vyjadrenie poškodenej, ktorému odporuje aj skutočnosť, že poškodená na podporu svojho trestného oznámenia a následnej výpovede zo dňa 01.12.2021 predložila aj súdom oboznámenú elektronickú komunikáciu od obžalovaného obsahujúcu opakované vyhrážky smrťou.

Pravdivosť prvotnej výpovede poškodenej z prípravného konania vyplýva aj z toho, že poškodená sa už v prípravnom konaní priznala, že fyzický útok obžalovaného mu opätovala, pričom uvedené opätovanie považuje súd za dôvodnú obranu poškodenej. Logickosť výpovede poškodenej zo dňa 01.12.2021 vyplýva aj z jej obsahu, pretože poškodená vypovedala, že obžalovaný ju chytil za krk a začal sa jej vyhrážať, že ju zbije. Čiže najskôr bolo len vyhrážanie sa zbitím, a keďže sa poškodená bránila, obžalovaný na túto obranu reagoval vystupňovaním verbálnej aj fyzickej agresie tým, že sa jej vyhrážal, že skape, že ju zabije a taktiež jej dal päšťou do úst a uderil ju aj do stena, pričom útoky obžalovaného vyplývajú nielen z výpovede poškodenej pred súdom, ale aj z oboznámených lekárskejších správ, a preto ich už poškodená nemohla nijak pred súdom poprieť so zámerom vyvinieť obžalovaného, ale vo výpovedi pred súdom sa poškodená zamerala na zmierňovanie konania obžalovaného. Na základe uvedeného možno dôvodne konštatovať, že poškodená vo svojej prvotnej výpovedi dňa 01.12.2021 logicky popísala priebeh verbálneho a fyzického útoku obžalovaného, a preto nemá súd o tejto výpovedi pochybnosti, na ktorú podporne nadväzuje oboznámená elektronická komunikácia od obžalovaného ako aj oboznámené súdne rozhodnutia.

Poškodená pred súdom poprela, že by sa jej pri stíhanom útoku obžalovaný vyhrážal, avšak predmetné tvrdenie je vyvrátené elektronickou komunikáciou, ktorú poškodená predložila v prípravnom konaní, a ktorú aj v konaní pred súdom označila ako SMS-ky zo dňa 15.09.2021. Z obsahu tejto elektronickej komunikácie, v ktorej obžalovaný poškodenej nielen opakovane vulgárne nadával, ale najmä sa rôznymi spôsobmi poškodenej vyhrážal (napr. dám si námahu ísť do Podolia a prisahám, všetkých vás tam pozabijam; ťa rozpáram, ty matrac vyjebaný; normálne ťa dám celú napoly; normálne ťa rozpáram; skôr teba ja zabijem), preukazujú, že obžalovaný má sklony k agresivite, ktorá sa prejavuje aj formou verbálnych vyhrážok smrťou.

V oboznámenej elektronickej komunikácii obžalovaný vytýkal, že ho chce poškodená dostať do väzenia, avšak podľa názoru súdu, ak by ho poškodená chcela dostať do väzenia, tak by už podala trestné oznámenie za vyhrážky uvedené v oboznámenej elektronickej komunikácii. Nakoľko tak už vtedy neurobila, možno odôvodniť tým, že napriek oboznámeným vyjadreniam obžalovaného vtedy, teda v čase doručenia elektronickej komunikácie, necítila obavu o svoj život a zdravie.

Poškodená pred súdom opäť obhajovala obžalovaného, že z oboznámenej komunikácie nemala obavu, inak by s tým išla už vtedy na políciu. Brala to tak, že obžalovaný si niečo popíše, a potom sa oťuká, pretože obžalovaný toho povypráva dost. V tejto súvislosti však súd poukazuje, že v súčasnosti stíhaný skutok je takého charakteru a intenzity, že vyvolal u poškodenej dôvodnú obavu, ktorá vyústila do podania trestného oznámenia, pretože obžalovaný sa nielenže poškodenej verbálne vyhrážal, ale k vyvolaniu obavy o život a zdravie poškodenej prispel najmä fyzický útok obžalovaného, ktorý ju chytil pod krk, začal škrtiť, uderil ju päšťou a napokon pri odchode jej povedal, že ešte neskončili a ešte

sa uvidia. Poškodená pred súdom síce zmiernovala konanie obžalovaného, avšak z jej výpovede pred súdom tiež vyplynulo, že v minulosti si dali vždy facku, ale teraz to bolo rukou, tými hánkami, teda obava poškodenej o život a zdravie vyplývala najmä z intenzívnejšieho fyzického útoku zo strany obžalovaného (päsťou - hánkami do úst poškodenej spôsobiac tak poranenie pery a zuby), keďže dovtedy sa takouto intenzitou obžalovaný voči nej neprejavoval. Následne však poškodená pred súdom v snahe zmierniť konanie obžalovaného poukázala, že obžalovaný jej úderom päťou len vrátil to, že ho udrela.

Na vyššie uvedenú časť výpovede poškodenej pred súdom poukázal aj znalec PhDr. Chovanec, PhD., a to v súvislosti s negatívnym prekvapením poškodenej na hlavnom pojednávaní, keď poškodená uviedla, že „toto tu ešte nebolo“, poukazujúc práve na intenzívnejší fyzický útok zo strany obžalovaného (päsťou - hánkami). Znalec poukázal, že s týmto negatívnym prekvapením sú spojené negatívne emócie, ktoré sa u poškodenej mohli prejaviť napr. vo forme hnevu, strachu, smútku. Ani skutočnosť, že by poškodená podávala trestné oznámenie a následne vypovedala proti obžalovanému dňa 01.12.2021 z hnevu na obžalovaného však neoslabuje logickosť jej výpovede zo dňa 01.12.2021, s ktorou bola poškodená konfrontovaná pred súdom. Z charakteru stíhaného konania a najmä vzhľadom na intenzívnejšiu agresivitu obžalovaného, na ktorú bolo poukázané už v predchádzajúcom odseku, však možno dôvodne konštatovať, že poškodená pociťovala z konania obžalovaného aj strach, teda obavu o svoj život a zdravie.

Práve kumulácia verbálneho a fyzického útoku preukazujú dôvodnosť vyvolania obavy u poškodenej, ktorá primäla poškodenú podať trestné oznámenie. Poškodená síce pred súdom s cieľom vyvinieť obžalovaného uviedla, že vyjadrenie obžalovaného, že ešte neskončili a ešte sa uvidia, neberie ako vyhrážanie, avšak vzhľadom na kontext celého priebehu stíhaného skutku nemožno dospieť k inému záveru, než že ide o vyhrážanie sa.

Poškodená sa pred súdom snažila „vyhovoriť na policajtov“, keď uviedla, že pri podávaní trestného oznámenia jej policajti povedali, že keď povie, že sa prefackali a pohádali, tak ani s tým nič nespravia, že to spíšu ako priestupok, ako to spísali predtým, keď jej sestra volala. Uvedená časť výpovede je však v rozpore s ďalšou časťou výpovede poškodenej pred súdom, v ktorej uviedla, že keď bola obžalovaného udať, tak v nervoch našla tie SMS a predložila ich. Poškodená tým poprela, že by ju policajti nahovárali, aby vypovedala, že sa jej obžalovaný verbálne vyhrážal, nakoľko oboznámenú elektronickú komunikáciu od obžalovaného už podľa ďalšej verzie poškodenej predkladala sama v nervoch, teda ak ju podľa poškodenej predkladala v nervoch na podporu svojej usvedčujúcej výpovede, tak nebolo podľa názoru súdu potrebné, aby v neprospech obžalovaného vypovedala v dôsledku vplyvu policajtov. Poškodená si tak vo svojej výpovedi pred súdom sama odporuje, čo vyplýva zo snahy pomôcť obžalovanému, na ktorú už bolo poukázané v odôvodnení vyššie.

Okrem predloženej elektronickej komunikácie je sklon obžalovaného k agresivite preukázaný aj znaleckým posudkom MUDr. Lenerovej (znalkyňou konštatované sklony k agresivite spojené tak s užívaním návykových látok ako aj s abstinenčným syndrómom vo vzťahu k marihuane) a vyplýva aj z oboznámených súdnych rozhodnutí v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 a sp. zn. 15T/21/2018, ktorými bol odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, a to v oboch prípadoch menovite pre verbálne vyhrážanie sa svojej matke. Napokon aj z oboznámenej elektronickej komunikácie vyplýva, že obžalovaný v nej poukazuje na predmetné odsúdenia, keď uvádza, že „furt len koli kurvam sa neham zavrieť“, odkazujúc tak aj na vyššie uvedené odsúdenia pre verbálne vyhrážanie sa svojej matke, pre ktoré bol odsúdený aj k nepodmienečnému trestu.

Súd poukazuje, že poškodená ako strana konania má podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku aj právo predkladať dôkazy a predmetné právo uplatnila tým, že predložila screenshots (snímky) z elektronickej komunikácie s obžalovaným (z aplikácie Messenger), ktoré súd oboznámil. Poškodená tiež pred súdom vypovedala, že túto komunikáciu predložila v prípravnom konaní vyšetrovateľovi, a teda z výpovede poškodenej vyplýva aj spôsob, akým boli tieto dôkazy zabezpečené a doložené do vyšetrovacieho spisu.

Súd je toho právneho názoru, že poškodená ako strana konania je oprávnená predkladať dôkazy a v tomto konaní predložila listinné dôkazy (snímky z elektronickej komunikácie), ktoré svojím charakterom zodpovedajú súkromnej korešpondencii. Poškodená aplikovala svoje právo predkladať dôkazy podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku, a teda nebolo dôvodné ju vyzývať na vydanie vecí, resp. jej takéto snímky z komunikácie odňať.

V súvislosti so zákonnosťou poškodenou predloženej elektronickej komunikácii poukazuje súd na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline Jtk 12/10, vychádzajúc z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/42/2010 zo dňa 22.04.2010, v ktorom krajský súd vyjadril nasledovný názor : „Každá súkromná osoba má dispozičné práva k záznamu o svojej korešpondencii. Zvukový i obrazový (videohovor) záznam telefonického hovoru a záznam o korešpondencii medzi súkromnými osobami, zabezpečený jednou z komunikujúcich osôb i bez výslovného súhlasu ďalšej komunikujúcej osoby, môže byť v trestnom konaní použitý ako dôkazný prostriedok na dokumentovanie a preukazovanie porušenia ustanovení Trestného zákona. Prípustnosť takého dôkazného prostriedku je potrebné posudzovať s ohľadom na rešpektovanie práva na súkromie zakotveného v čl. 8 Dohovoru a s ohľadom na čl. 6 Dohovoru o práve na spravodlivé súdne konanie. V trestnom konaní sa nemôže súkromná osoba domáhať beztrestnosti s odkazom na porušenie svojho práva na súkromie - korešpondenciu, ak táto osoba sama v rámci korešpondencie porušila oprávnené záujmy inej osoby chránené Trestným zákonom, pretože ochrana jej súkromia končí tam, kde začína ochrana súkromia a oprávnených záujmov druhej osoby. Korešpondenciou v zmysle čl. 8 ods. 1 Dohovoru treba na účely trestného konania rozumieť právo na nerušenú a necenzurovanú komunikáciu s inými, uskutočňovanú prostriedkami slúžiacimi na komunikáciu, napr. telefónom (hlasový prenos, videohovor, písomný prenos - SMS, písomný i obrázkový prenos - MMS, mailový prenos), faxom, internetom (mail, chat, Skype, ICQ...), ale i osobne (napr. záznam hlasu na diktafón...)“.

Súd taktiež uvádza, že názor na možnosť použitia takéhoto dôkazu vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23To/126/2015 zo dňa 08.03.2016, v ktorom uviedol, že „Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia, korešpondencie. V danom prípade išlo jednoznačne o komunikáciu medzi dvomi súkromnými osobami, teda možno aplikovať iba čl. 8. Dohovoru v súvislosti s tým, akú ochranu tento poskytuje korešpondencií. Právo na rešpektovanie korešpondencie je právom na nerušenú a necenzurovanú komunikáciu s inými. Zmysel slova „korešpondencia“ pôvodne zahŕňal materiály zaslané poštou. V súlade s technickým pokrokom sa výklad korešpondencie rozšíril na akúkoľvek komunikáciu, napr. aj telefónnu, SMS, MMS, faxovú a internetovú. Právo na ochranu súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie však nie je absolútne. Pokiaľ však ide o zásah do tohto práva zo strany súkromnej osoby (ods. 1 čl. 8 Dohovoru), je neprijateľné, aby páchatel' trestného činu, ktorým hrubo porušuje právo na ochranu súkromného a rodinného života iného, nárokoval beztrestnosť dovolávaním sa ochrany svojho práva na ochranu korešpondencie. Je všeobecne známe, že telefón môže byť vybavený niekoľkými technickými funkciami, okrem iného aj nahrávaním hovoru. Telefonujúci, teda spolu komunikujú za všeobecnej vedomosti o možnosti, že hovor môže byť technickou cestou jedným z nich zaznamenaný. Z toho je vyvoditeľné, že komunikujúce osoby konkludentne súhlasia i s možným vyhotovením zvukového záznamu telefonátu, pričom ide o privolenie v zmysle § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že každý má právo zaznamenávať svoje vlastné telefonické hovory, čo platí aj pre SMS, MMS a chatovú komunikáciu, ktoré sa do pamäte telefónu zaznamenávajú dokonca automaticky. Obhajobou, podľa názoru súdu, namietané dôkazné prostriedky teda neboli získané v rozpore so zákonom ani s ustanoveniami § 114, § 115, § 116 Trestného poriadku, pretože tieto upravujú zásah do práva na ochranu súkromia (korešpondencie) zo strany orgánov verejnej moci a nie súkromnej osoby.“

Súd, s poukazom na vyššie uvedené názory krajských súdov, je toho právneho názoru, že oboznámenie snímok z elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, nakoľko ide o obdobu listovej korešpondencie, je dôvodné, pričom ide o zákonne získané dôkazy. Preto ak poškodená vyhotovila snímky z jej elektronickej komunikácie s obžalovaným, súd vyslovuje názor, že pri prihliadnutí aj na zásadu proporcionality pri strete dvoch práv, a to práva na súkromie páchatel'a a práva poškodenej na ochranu, ktoré poskytuje Trestný zákon pri trestnom čine (v tomto prípade § 360 Trestného zákona), prevažuje záujem na ochrane poškodenej pred páchaním trestnej činnosti. Trestný zákon pritom pri určovaní, čo je trestný čin, poskytuje ochranu poškodeným pred v podstate najzávažnejším správaním páchatel'ov v spoločnosti tým, že určuje, čo trestný čin, ako najzávažnejšie protispoločenské konanie, je a aký trest zaň súd môže uložiť.

Osobitne dôležitá je táto skutočnosť pri predmetnom stíhanom konaní, ktoré bolo spáchané medzi dvomi osobami (obžalovaným a poškodenou) bez prítomnosti ďalších osôb a s tým spojenou dôkaznou situáciou. Súdom preto vyjadruje presvedčenie, že práva na ochranu súkromia sa nemôže dovolávať páchatel', teda ten, kto sám porušuje ochranu, ktorý poskytuje Trestný zákon. Opačným výkladom by podľa názoru súdu spoločnosť neprímerane chránila páchatel'ov trestných činov a zbavovala by možnosti poškodených na ochranu ich práv pred páchaním trestnej činnosti (zbavovala by ich možnosti sa brániť).

Snímky z elektronickej komunikácie pritom neboli bez príslušného povolenia vyhotovené orgánmi činnými v trestnom konaní ani súdom, ale boli ako dôkaz predložené samotnou poškodenou, ktorá využila svoje právo predkladať dôkazy podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku. Preto aj súd oboznámil elektronicke komunikáciu predloženú poškodenou v prípravnom konaní, ktorou chcela preukázať agresívne správanie obžalovaného pred spáchaním stíhaného skutku, a tak podporiť svoju výpoveď zo dňa 01.12.2021.

V tejto súvislosti súd poukazuje, že obhajoba si bola vedomá, že vyšetrovací spis obsahuje predmetnú elektronicke komunikáciu, čo mohla obhajoba zistiť najneskôr pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ktorého sa zúčastnili obžalovaný a obhajca. Obhajoba tak mohla predložiť aj komunikáciu, ktorú má k dispozícii obžalovaný a prípadne svojou verziou komunikácie spochybníť komunikáciu predloženú poškodenou, avšak neučinila tak, a preto súd nemá dôvod pochybovať o autenticite elektronickej komunikácie predloženej poškodenou.

Napokon považuje súd za potrebné vyhodnotiť aj oboznámený zvukový záznam (telefonický hovor poškodenej na linku 158), ktorý svojím obsahom nadväzuje na výpoveď poškodenej z prípravného konania zo dňa 01.12.2021. Zvukový záznam bol zabezpečený súdom na základe návrhu prokuratúry, ktorá je stranou konania, a teda môže navrhovať aj vykonanie doplnenia dokazovania. Pokiaľ ide o samotný zvukový záznam, ten bol zabezpečený súdom postupom podľa § 3 ods. 1 Tr. poriadku, a preto ide o zákonný dôkaz. V súvislosti s vyššie uvedeným zvukovým záznamom boli oboznámené aj pripojené listiny (č.l. 263-264), najmä poznámka k telefonickému hovoru na číslo 158, t. j. skrátený prepis obsahu hovoru. Z poznámky tiež vyplynulo, že poškodená volala na linku 158 dňa 30.11.2021 o 10.17 hod.

Poškodená v telefonickom rozhovore popísala dôvod, prečo volala na linku 158, keď uviedla, že asi pred hodinou ju napadol priateľ u nej doma a nahlásila to s odstupom, lebo má mesačnú dcérku, s ktorou musela ísť k obvodnej lekárke do Čachtíc, lebo dcéra má problémy s dýchaním, má nádchu, kašeľ. Uvedené vyjadrenie a konanie poškodenej považuje súd za logické, keďže odchodom obžalovaného od poškodenej odpadla hrozba násilia zo strany obžalovaného. Napokon poškodená už chcela volať políciu ešte počas prítomnosti obžalovaného u nej doma, čo priznala aj vo zvukovom zázname aj vo výpovediach zo dňa 01.12.2021, aj pred súdom. Z uvedeného vyplýva, že poškodená mala zo stíhaného násilného konania obžalovaného strach, keďže volala na linku 158 bezprostredne po útoku obžalovaného, avšak vytočením hovoru dostal strach obžalovaný a radšej odišiel, čím odpadlo bezprostredné ohrozenie poškodenej, ktorá sa začala sústrediť na dôležitejšiu skutočnosť, a to zabezpečiť lekársku starostlivosť svojej dcéry, a preto po odchode obžalovaného postupovala poškodená logicky, keď pred trestným oznámením uprednostnila cestu s dcérou k lekárovi.

V zvukovom zázname poškodená uviedla, že má opuchnutú hornú peru a krv jej tečie zo zubov. Poškodená pred súdom vyvíňovala obžalovaného poukazovaním na to, že na políciu volala až s odstupom a z dôvodu, že mala nervy na obžalovaného, lebo jej napuchla pera. Avšak, ako už bolo poukázané v predchádzajúcom odseku, poškodená volala na tiesňovú linku už bezprostredne po útoku obžalovaného, a teda už vtedy mala z obžalovaného obavu.

Poškodená pred súdom uviedla, že policajti jej kázali, že sa musí dať ošetriť, lebo sama od seba by nemala potrebu ísť. Zo zvukového záznamu vyplýva však opak. Na otázku policajta z tiesňovej linky, či vyhľadá ošetrovanie alebo to nebude riešiť, poškodená uviedla, že rada by to, že tu má obvodného lekára a pôjde k nemu, a ktorého napokon aj navštívila, pričom MUDr. Ján Mitana jej vystavil lekársku správu, vyhotovenú dňa 30.11.2021 o 11.09 hod. Poškodená tak nebola nikým nútená, aby podávala trestné oznámenie. Poškodená pred súdom dvakrát poukázala na políciu. V prvom prípade poukázala, že policajti jej kázali, že sa musí dať ošetriť, a táto jej výpoveď je vyvrátená zvukovým záznamom. V druhom prípade, ktorý už bol rozoberaný v odôvodnení vyššie, pred súdom uviedla, že keď bola útok nahlásiť, policajti jej povedali, že keď povie, že sa prefackali a pohádali, tak ani s tým nič nespravia, že to spíšu ako priestupok, čím pred súdom odôvodňovala, prečo vo výpovedi zo dňa 01.12.2021 vypovedala, že sa jej obžalovaný popri fyzickému útoku aj vyhrážal smrťou. Súd opäť uvádza, že uvedené konštatovanie poškodenej pred súdom považuje za účelovú obranu obžalovaného, na ktorú už bolo v súvislosti s hodnotením záverov znalca PhDr. Chovanca, PhD. poukázané vyššie, pričom ide o ničím nepodložené vyjadrenie poškodenej, ktorému odporuje aj skutočnosť, že poškodená na podporu svojho trestného oznámenia a následnej výpovede zo dňa 01.12.2021 predložila aj súdom oboznámenú elektronicke komunikáciu od obžalovaného obsahujúcu opakované vyhrážky smrťou.

Vo zvukovom zázname tiež poškodená uviedla, že ju obžalovaný uderil päťou na ústa, škrtil ju a v sebaobrane ho uderila päťou naspäť. Skutočnosť, že poškodená počas hovoru na tiesňovú linku neuviedla, že sa jej obžalovaný aj vyhrážal, neoslabuje jej výpoveď zo dňa 01.12.2021. Na dôvody prečo považuje súd výpoveď poškodenej zo dňa 01.12.2021, s ktorou bola poškodená konfrontovaná pred súdom, za pravdivú a logickú, bolo poukázané už v odôvodnení vyššie. Neuvedenie vyhrážok zo strany obžalovaného možno odôvodniť tým, že tieto nepovažovala vtedy za hlavný zdroj obavy, pretože obžalovaný sa jej vyhrážal aj v minulosti, čo preukazuje aj poškodenou oboznámená elektronická komunikácia, avšak práve intenzita fyzického útoku obžalovaného (chytenie pod krk, škrtenie, úder päťou - konštatovanie poškodenej pred súdom, že dovedy ju päťou neuderil a následne uderenie do jej nôh), na ktorú bolo opakovane poukazované v odôvodnení vyššie, umocňovala obavu poškodenej o jej život a zdravie, a preto pri volaní na tiesňovú linku poukázala primárne na fyzické násilie.

Poškodená síce vo výpovedi zo dňa 01.12.2021 neuviedla, že by ju obžalovaný škrtil, avšak škrtenie uviedla poškodená počas hovoru na tiesňovej linke 158 a súd nemá pochybnosti, že došlo zo strany obžalovaného aj ku škrteniu, nakoľko škrtenie logicky nadväzuje na chytenie pod krk, na čo poukázala poškodená tak vo výpovediach zo dňa 01.12.2021 ako aj pred súdom.

Z výpovede poškodenej pred súdom vyplynulo, že poškodená nemala zo stíhaného konania obžalovaného obavu. Z vykonaného dokazovania však má súd za preukázané, že poškodená mala zo stíhaného konania obžalovaného obavu, pretože, ako už bolo poukázané vyššie, poškodená pôvodne volala na tiesňovú linku bezprostredne po útoku, avšak hovor ukončila z dôvodu odchodu obžalovaného, a teda pominutia priamo hroziaceho nebezpečenstva. Obavu poškodenej tak možno konštatovať aj z konania poškodenej, ktorá volala na tiesňovú linku bezprostredne po útoku, avšak hovor ukončila a následne hovor na tiesňovú linku zopakovala neskôr, navštívila svojho lekára, bola podať trestné oznámenie a napokon proti obžalovanému aj dňa 01.12.2021 vypovedala. Uvedené postupné konanie poškodenej považuje súd za logické, pričom na logickosť konania poškodenej a jej výpovede zo dňa 01.12.2021 už bolo opakovane poukázané v odôvodnení vyššie. Stíhané konanie obžalovaného, pozostávajúce z verbálneho vyhrážania sa zabitím a umocnené fyzickým útokom proti telesnej integrite poškodenej, je spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

Po vyššie uvedenom vyhodnotení dôkazov nemal súd pochybnosti o vine obžalovaného zo žalovaného skutku.

Naplnené boli aj všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaného trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či forenzne významné zníženie jeho príčetnosti a na takéto skutočnosti nepoukazovala ani obhajoba. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenej, ktorá je matkou ich spoločného dieťaťa, smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, na čo poukázal súd v odôvodnení vyššie. Naplnená bola aj subjektívna stránka, a to vo forme priameho úmyslu, teda obžalovaný chcel porušiť záujem chránený zákonom a znalkyňou konštatovaný syndróm vysadenia kanabinoïdov (abstinenčný syndróm) napomohol prejavu agresivity. Objektom stíhaného trestného činu je ochrana osôb pred závažnými vyhrážkami.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že obžalovanému je dôvodné uložiť trest odňatia slobody, zohľadniac tak charakter spáchaného trestného činu, teda trestného činu násilného charakteru spočívajúcom vo verbálnom aj fyzickom útoku, pričom obžalovaný už bol opakovane súdne trestaný, a to aj pre trestný čin nebezpečného vyhrážania - v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 a sp. zn. 15T/21/2018. Preto súd ukladal trest odňatia slobody. Súď však dospel k záveru, že výkon tohto trestu nemožno podmiennečne odložiť, ale obžalovanému je dôvodné uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody a v tejto súvislosti prihliadol na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože trestný čin spáchal obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/37/2021.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu stíhaného trestného činu je základná sadzba podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona v rozsahu 6 mesiacov až 3 roky.

Súd nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť. Zistil však jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda zohľadniac trestnú minulosť obžalovaného podľa oboznámeného odpisu registra trestov, podľa ktorého bol obžalovaný doposiaľ viackrát súdne trestaný a boli mu ukladané aj nepodmienečné tresty, naposledy v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/52/2018.

Pretože u obžalovaného je prevažujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd po „úprave“ trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona (základná sadzba 6 mesiacov až 3 roky) a postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona vychádzal pri ukladaní trestu u obžalovaného z trestnej sadzby 16 mesiacov až 36 mesiacov.

Súd tak uložil nepodmienečný trest na dolnej hranici vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, pretože nepovažoval za dôvodné ukladať vyššiu výmeru trestu a v tejto súvislosti prihliadol na skutočnosť, že obžalovanému je súčasne popri nepodmienečnom treste ukladané aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Práve pozitívny vplyv spočívajúci v absolvovaní uloženého ochranného liečenia bude v spojení s uloženým nepodmienečným trestom na dolnej hranici dostatočným opatrením na nápravu obžalovaného.

Na účely výkonu trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku, bol vo výkone nepodmienečného trestu pre úmyselnú trestnú činnosť. V tejto súvislosti súd prihliadol, že v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/52/2018 (odsúdenie pre úmyselný trestný čin krádež) vykonal uložený súhrnný nepodmienečný trest dňa 29.08.2020.

Z oboznámeného znaleckého posudku MUDr. Slávky Lenerovej vyplynula dôvodnosť uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, a preto súd predmetné ochranné liečenie uložil, a to podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, vychádzajúc zo skutočnosti, že stíhaná trestná činnosť je násilnej povahy voči blízkej osobe (poškodená je družkou obžalovaného a súčasne matkou ich spoločného dieťaťa) a vzhľadom na osobu obžalovaného možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, vychádzajúc z trestnej minulosti obžalovaného ako aj z osoby obžalovaného (znalkyňou konštatovaná závislosť od kanabinoïdov a sklony k agresivite tak v súvislosti s užívaním psychoaktívnych látok, ako aj v dôsledku abstinenčného syndrómu).

S trestným konaním nebolo spojené rozhodovanie o nároku na náhradu škody (tzv. adhézne konanie), pretože poškodená si v trestnom konaní neuplatnila nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.